

Nr 121.

Av fröken **Hesselgren**, om anslag till svenska sektionen av internationella kvinnoförbundet för fred och frihet.

Fredsarbetet har, med den erfarenhet senaste årtionde medfört, blivit allt mer aktuellt och önskvärt. Under senare år ha även upprepade gånger motioner framförts i riksdagen med begäran om anslag i syfte att stödja det organiserade frivilliga fredsarbetet, men av olika anledningar har emellertid intet eller ytterst obetydliga anslag beviljats till detta arbete.

Men det fredsarbete som med stor ihärdighet och stora uppoffringar — icke minst ekonomiska — utföres av fredsrörelsen kommer säkerligen en gång att tjäna såväl vårt eget land som hela mäskligheten och bör således vara väl värt ett kraftigt stöd av statsmakterna.

Riksdagen beviljar ju varje år oerhört stora summor till vårt försvarsväsen, som väl varje medborgare ärligt önskar aldrig skall behöva komma till användning i den förstörelse, som ett krig skulle medföra.

Men samtidigt visa oss tidsföreteelserna, att detta icke är nog och att den gamla satsen: »Vill du fred, så rusta för krig» icke längre håller att lita till, utan när man vill främja fredsidén är en av nutidens största uppgifter att genom upplysning fosträ till fred och samförstånd i världen.

Svenska sektionen av Internationella kvinnoförbundet för fred och frihet har under en följd av år arbetat såväl nationellt som internationellt för detta ändamål och har som sin främsta uppgift: upplysningsarbete. Så har samma sektion under ett flertal år utfört ett mycket betydelsefullt arbete med anordnande av årliga upplysningskurser i olika städer i vårt land (Stockholm, Göteborg och nu senast i Malmö, vilken kurs vunnit synnerligen stor tillslutning). Till dessa kurser har av olika regeringar i vårt land beviljats anslag varierande mellan 1,000—1,500 kronor, vilka anslag dock måste anses vara alldeles otillräckliga. Då här nämnda upplysningsarbete utan gensägelse är synnerligen värdefullt, är det av stor betydelse, att detsamma kan fortsätta och om möjligt utökas, samt att icke ekonomiska svårigheter lägga hinder i vägen.

Med stöd av vad här anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att till svenska sektionen av internationella kvinnoförbundet för fred och frihet årligen anslå ett belopp av 10,000 kronor för dess fortsatta upplysningsverksamhet.

Stockholm den 21 januari 1929.

Kerstin Hesselgren.